

**PARIKKALAN KUNNAN
YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET**

Sisällysluettelo

Johdanto	3
1. Yleiset määräykset.....	4
2. Määräykset jätevesien haittavaikutusten torjumiseksi sekä vesistöjen ja pohjavesialueiden suojelemiseksi	5
3. Määräykset ajoneuvojen yms. pesupaikoista sekä yleisistä mattojenpesupaikoista	10
4. Määräykset haitallisten päästöjen torjumiseksi	11
5. Määräykset poikkeamisista ja rikkomusten seuraamuksista	13
6. Siirtymäsäädökset.....	13
7. Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo	14

Liite: Parikkalan kunnan pohjavesialueet, kartta

Johdanto

Ympäristönsuojelulain (86/2000 § 19)) mukaan kunnanvaltuusto voi antaa lain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä ympäristön suojelua koskevia määräyksiä.

Määräykset voivat koskea:

- 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla *ehkäistään päästöjä* tai niiden haitallisia vaikutuksia;
- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen *melun tai tärinän* torjuntaa;
- 3) *toimintojen sijoittumisen* ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;
- 4) alueita, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty *jäteveden* johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon;
- 5) vyöhykkeitä ja alueita, joilla *lannan ja lannoitteiden* sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;
- 6) valvontaa varten tarpeellisten *tietojen antamista*; sekä
- 7) *vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia*, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisen vesienhoitosuunnitelman tai merenhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää *poikkeuksen* ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein (§ 19).

Parikkalan kunnan ympäristönsuojeluviranomaista edustava Imatran seudun ympäristöviranomaisen on valmistellut nämä määräykset yhteistyössä Parikkalan kunnan kanssa. Ympäristönsuojelumääräyksistä on pyydetty lausunto Parikkalan kunnalta, Etelä-Karjalan pelastuslaitokselta ja Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta. Julkisen kuulutuksen ja yleisötilaisuuden kautta myös kansalaisjärjestöillä ja kuntalaisilla on ollut mahdollisuus ottaa kantaa määräysten sisältöön.

Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä tehdään Parikkalan kunnanvaltuustossa ja annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin kuulutetaan ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta. Määräykset lähetetään tiedoksi lausunnon antajille.

1. Yleiset määräykset

1 § Tavoite

1.1 Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja siten kuin ympäristönsuojelulaissa on esitetty, paikalliset olosuhteet huomioon ottaen.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Kunnanvaltuusto antaa ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain (86/2000) 19 §:n perusteella.

2.2 Määräysten noudattamista valvoo ympäristönsuojelulain mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Parikkalan kunnassa toimii Imatran seudun ympäristölautakunta.

2.3 Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille näissä määräyksissä kuuluvaa ratkaisuvaltaansa alaiselleen viranhaltijalle.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

3.1 Ympäristönsuojelulaissa ja –asetuksessa olevien ja niiden nojalla annettujen säännösten ja määräysten lisäksi Parikkalan kunnassa on noudatettava näitä ympäristönsuojelumääräyksiä ja määräykset ovat voimassa Parikkalan kunnan alueella.

3.2 Määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan ympäristöluvanvaraista tai ilmoitusvelvollista toimintaa, joiden osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan erikseen lupahakemuksen tai ilmoituksen perusteella tehtävässä päätöksessä. Määräykset eivät myöskään koske puolustusvoimien eivätkä rajavartiolaitoksen toimintaa.

3.3 Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla. Tällaisia määräyksiä ovat mm. jätehuoltomääräykset, rakennusjärjestys sekä eräiltä osin kaavamääräykset.

3.4 Kunnan muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon mitä näissä määräyksissä säädetään.

4 § Paikalliset olosuhteet

4.1 Paikalliset olosuhteet ja alueet, joilla ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen, poistaminen ja vähentäminen edellyttävät tarkennettuja yleisiä määräyksiä, ovat näiden määräysten liitekartassa ja/tai määritelmässä rajatut alueet.

Etelä-Karjalaa leimaavat Salpausselät harjuineen ja hiekkarantaisine järvineen. Parikkalan kunnan ympäristönsuojelumääräyksiä laadittaessa keskeisiä paikallisia tekijöitä ovat olleet Heralammen, Kirjavalansalon (Suurikangas), Särkisalmen sekä Rautjärven rajalla sijaitseva Simpeleen pohjavesialue ja muut pohjavesialueet, Simpelejärvi, Pyhäjärvi sekä kunnan muut vesistöt.

2. Määräykset jätevesien haittavaikutusten torjumiseksi sekä vesistöjen ja pohjavesialueiden suojelemiseksi

5 § Talousjäteveden puhdistusvaatimukset viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla

Lainsäädäntö

Vesihuoltolaki (119/2001) määrää, että vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella oleva kiinteistö on liitettävä laitoksen vesijohtoon ja viemäriin. Täten kiinteistökohtaisen jätevesien käsittelyn ohjeistus (valtioneuvoston ns. jätevesiasetus) koskee vesihuoltolaitoksen viemäriverkostojen ulkopuolisia alueita. Luvanvaraisen tai ilmoitusvelvollisen toiminnan (esimerkiksi karjasuojat ym.) jätevesien käsittelystä säädetään erikseen.

Ympäristönsuojelulaki (86/2000) määrää, että ainetta tai energiaa ei saa panna tai johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että

- 1) tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai sen laatu muutoin olennaisesti huonontua;
- 2) toisen kiinteistöllä oleva pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai kelpaamattomaksi tarkoitukseen, johon sitä voitaisiin käyttää;
- 3) toimenpide vaikuttamalla pohjaveden laatuun muutoin saattaa loukata yleistä tai toisen yksityistä etua (*pohjaveden pilaamiskiello*).

Ympäristönsuojelulain mukaan talousjätevedet on johdettava ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Talousjätevedet on käsiteltävä ennen niiden johtamista maahan, vesistöön, ojaan, tekolammikkoon tai vesilaissa määritellyyn noroon. Muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

5.1. Perustason vaatimukset

Kaikilla vesihuoltolaitoksen viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla edellytetään vähintään seuraavaa talousjäteveden puhdistustehoa:

- BHK₇:n (biologinen hapenkulutus) osalta vähintään 80 prosenttia
- kokonaisfosforin osalta vähintään 70 prosenttia
- kokonaistypen osalta vähintään 30 prosenttia

5.2. Tiukemman puhdistustason vaatimukset

Tiukemman puhdistustason alueita ovat

1. Tärkeät pohjavesialueet (I- II- ja pohjavesialueet) Ks. liitekartta.
2. Vedenottamoiden suoja-alueet
3. Ranta-alueet
4. Alue, jolla sijaitsee erityisen kuormittava kohde, kuten yhteispuhdistamo, oppilaitos, matkailualan ja muun elinkeinotoiminnan kohde (asukasvastineluku >10)
5. Taajaan rakennettu alue (asemakaava-alue tai alue, jolle on tarkoitus laatia asemakaava), jolla sijaitsee < 3000 m²:n kokoisia tontteja

Tiukemman puhdistustason vaatimus koskee myös III-luokan pohjavesialueita (ks. liitekartta).

Vesihuoltolaitoksen viemäriverkostojen ulkopuolisilla tiukemman puhdistustason alueilla edellytetään seuraavaa talousjäteveden puhdistustehoa, kuitenkin huomioiden 6 §:n lisämääräykset:

- BHK₇:n osalta vähintään 90 prosenttia
- kokonaisfosforin osalta vähintään 85 prosenttia
- kokonaistypen osalta vähintään 40 prosenttia

Perustelut

Ranta-alueilla, tärkeillä pohjavesialueilla sekä alueilla, joilla kuormitus on suurta, on perusteltua olla tiukemmat vaatimukset kuin muualla vesien ja pohjavesien pilaantumisen ehkäisemiseksi.

SoveltamisohjeetRanta-alueet:

Ranta-alueiksi katsotaan noin 100 metriä leveä (syvä) rantavyöhyke laskettuna keskivedenkorkeudesta asteikolla NN. Ranta-alueen syvyyteen rannasta mantereeseen suuntaan vaikuttaa alueen kasvillisuus ja maaston muodot. Tällöin sovelletaan 6.4 §:n ohjetta jätevesien käsittelyjärjestelmän etäisyydestä rannasta. Mikäli rakennusjärjestyksessä, rantayleiskaavassa, ranta-asetuksessa tai muussa kaavassa on annettu ympäristönsuojelumääräyksiä tiukempia jätevesienkäsittelyvaatimuksia, on niitä noudatettava. Kiinteistön jätevesijärjestelmää rakennettaessa tai uusittaessa on toimenpiteelle haettava maankäyttö- ja rakennuslain mukainen toimenpidelupa (MRL § 126) kunnan rakennusvalvonnasta jollei kiinteistö hae samalla rakennuslupaa.

Jätevesien käsittelyjärjestelmät:

Perustason vaatimukset täyttävä jätevesijärjestelmä on esimerkiksi kolmiosastoinen saostuskaivo ja asianmukaisesti rakennettu maaperäkäsittely (imeytyskenttä tai maasuodatin). Tiukemman puhdistustason vaatimukseen päästään asianmukaisesti hoidetuilla biologis-kemiallisilla pienpuhdistamoilla, jotka hyvin toimiakseen kuitenkin edellyttävät jatkuvaa jätevesikuormaa. Yksi ratkaisu on rakentaa erillisviemäröinti, jolloin vesikäymälän jätevedet johdetaan umpikaivoon ja harmaat talousjätevedet esimerkiksi maaperäkäsittelyyn. Erillisviemäröinnin toteutus voi tulla kyseeseen uudisrakentamisen tai perusteellisen korjausrakentamisen yhteydessä.

Puhdistusteho:

Jätevedenkäsittelyn puhdistusteholla tarkoitetaan jäteveden puhdistuskäsittelyn aikaansaamaa ympäristöön kohdistuvan kuormituksen vähenemää puhdistamattomaan jäteveeseen verrattuna. Nämä ympäristönsuojelumääräykset eivät edellytä, että puhdistamattoman ja puhdistetun jäteveden ainepitoisuus ja veden määrä mitataan kiinteistökohtaisesti. Puhdistusteho lasketaan vertaamalla puhdistettuja jätevesiä tilastollisiin (keskimääräisiin) puhdistamattoman jäteveden kuormituslukuihin. Jäteveden mukana ympäristöön joutuvaa kuormitusta pyritään vähentämään orgaanisen aineen (määritellään biologisena hapenkulutuksena BHK7), kokonaisfosforin ja kokonaistypen osalta.

6 § Jätevesien käsittelyn lisämääräykset viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla**6.1 Ensimmäisen luokan pohjavesialueet**

Ensimmäisen luokan pohjavesialueilla jätevesien imeyttäminen maaperään on kielletty. Kaikki jätevedet tulee johtaa umpisäiliöön. Ne voidaan kuitenkin johtaa puhdistuslaitteistoon, jos puhdistetut jätevedet johdetaan pohjavesialueen ulkopuolelle. Jätevedet voidaan myös johtaa puhdistettavaksi alueen ulkopuolelle. Parikkalassa tärkeimmät ensimmäisen luokan pohjavesialueet ovat mm. Heralammen, Kirjavalansalon (Suurikangas), Särkisalmen sekä Rautjärven rajalla sijaitseva Simpeleen pohjavesialue, joissa on vedenottamo. Kunnassa on myös muita I-luokan pohjavesialueita. Ks. liitekartta.

Perustelut

Tärkeillä pohjavesialueilla jätevesiä ei saa imeyttää, jotta ei aiheuteta pohjavesien pilaantumisvaaraa. I-luokan pohjavesialueilla pohjavesiensuojelu on hyvin tärkeää, sillä alueilla sijaitsee yhdyskuntien vedenottamoja. Harmaatkin jätevedet sisältävät mm. astian- ja pyykinpesussa sekä siivouksessa käytettyjen puhdistuskemikaalien jäämiä. Myös puhdistetut jätevedet voivat aiheuttaa pi-

laantumisvaaraa jos ne johdetaan pohjaveteen tai vesistöön. Puhdistettuja jätevesiä voidaan johtaa pohjavesialueen ulkopuolelle esim. pohjavesialueen reunoilla.

6.2 Toisen luokan pohjavesialueet

Toisen luokan pohjavesialueilla WC-jätevedet tulee johtaa umpisäiliöön, puhdistaa ja johtaa alueen ulkopuolelle tai johtaa puhdistettuna alueen ulkopuolelle. Harmaat jätevedet voidaan johtaa 2-osastoiseen saostuskaivon ja edelleen tiivispohjaiseen maasuodattimeen tai vastaavaan järjestelmään (ei imeytykseen). Puhdistettujen jätevesien purkupaikka: ks. kohta 6.6. Parikkalassa toisen luokan pohjavesialueita on esim. Kolmikannassa, Seppälänmäellä sekä Uukuniemellä. Ks. liitekartta.

Perustelut

Toisen luokan pohjavesialueilla pohjavesiensuojelu on tärkeää, sillä näitäkin pohjavesiä voidaan joskus hyödyntää myös yhdyskuntien vedenottoon. Näillä alueilla voi sijaita myös yksityisiä talousvesikaivoja, joiden vedenlaatu tulee turvata.

6.3. Kolmannen luokan pohjavesialue

Kolmannen luokan pohjavesialueilla WC-jätevedet tulee johtaa umpisäiliöön ja harmaat jätevedet 2-osastaisen saostuskaivon kautta maaperäkäsittelyyn tai vastaavaan järjestelmään. Vaihtoehtoisesti kaikki jätevedet voidaan puhdistaa korkeatasoisessa biologis-kemiallisessa pienpuhdistamossa. III-luokan pohjavesialueet sijaitsevat kunnan länsirajalla (ks. liitekartta).

Perustelut

Myös kolmannen luokan pohjavesialueilla pohjavesiensuojelu on tärkeää. Näillä alueilla voi sijaita myös yksityisiä talousvesikaivoja, joiden vedenlaatu tulee turvata. Ne voidaan tulevaisuudessa lisäselvitysten jälkeen nostaa toisen luokan pohjavesialueiden joukkoon.

6.4 Jätevesijärjestelmän etäisyys rantaviivasta

Jos järjestelmä voidaan sijoittaa yli 30 m päähän ylimmästä veden korkeudesta ja maasto nousee 1-4 metriä ko. korkeuden yläpuolelle, jätevedet on puhdistettava tiukemman puhdistustason vaatimusten mukaisesti ja ne voidaan sen jälkeen johtaa maaperään. Tiukemman puhdistustason vaatimukset ovat (kuten edellä 5§:n mukaan on esitetty):

- BHK₇:n osalta vähintään 90 prosenttia
- kokonaisfosforin osalta vähintään 85 prosenttia
- kokonaistypen osalta vähintään 40 prosenttia

Jos 30 m etäisyysvaatimus ylimmästä veden korkeudesta ei täyty, WC-jätevedet tulee johtaa umpikaivon tai puhdistaa ja johtaa ranta-alueen ulkopuolelle. Vaihtoehtoisesti ne voidaan myös johtaa puhdistettavaksi ranta-alueen ulkopuolelle. Harmaat vedet voidaan johtaa 2-osastoiseen saostuskaivon ja maaperäkäsittelyyn tai vastaavaan. Harmaiden vesien käsittelyjärjestelmää ei saa sijoittaa 10 m lähemmäksi ylintä vedenkorkeutta.

Perustelut

Ranta-alueilla (noin 100 m rantaviivasta) jätevesien käsittelyyn tulee kiinnittää erityistä huomiota, jotta ei aiheuteta vesistön pilaantumisen vaaraa. Käsitellyt harmaat jätevedet saa imeyttää, jos se tapahtuu riittävän etäällä ylimmästä vedenkorkeudesta.

Soveltamisohje

Ylimmällä vedenkorkeudella tarkoitetaan keskimäärin kerran 100 vuodessa esiintyvää ylintä tulva-korkeutta. Rannan puhdistuskykyyn vaikuttaa maaston muodot, maaperä ja kasvillisuus.

6.5 Vähäiset harmaat jätevedet

Vapaa-ajan rakennusten ja talousrakennusten, joissa ei ole painevesijohtoa, käsittelyn vähimmäisvaatimus on yksiosainen saostussäiliö ja jäteveden maahan imeyttämö, suodattamo tai vastaava järjestelmä. Myös saunan pesuvesille tulee olla imeytyskaivo, kivipesä tai vastaava.

Perustelut

Kun jätevesien määrä on vähäinen eivätkä ne sisällä WC-vesiä, ne voidaan johtaa maaperään tavallista kevyemmällä ratkaisulla.

Soveltamisohje

Mikäli vähäisetkin viemäriin johdetut jätevedet sisältävät runsaasti eloperäistä ainetta, niille on syytä rakentaa myös saostuskaivo ennen imeyttämöä. Muutoin imeyttämö voi tukkeutua. Saunarakennuksesta tulevat vähäiset pesuvedet voidaan imeyttää vähimmäissuojaetäisyyttä (6.4.) lähemmäksi rantaviivaa, ei kuitenkaan lähemmäksi kuin itse saunarakennus.

6.6 Puhdistettujen jätevesien purkupaikka

Puhdistetutkin jätevedet on johdettava vesistöön laskemattomaan kuivatusojaan, imeytyskaivoon, sepeliojaan, kivipesään tai kasvillisuutta hyväksi käyttäen maastoon siten, että niiden haitalliset ympäristövaikutukset ovat mahdollisimman vähäiset.

Perustelut

Myös puhdistetut jätevedet voivat aiheuttaa vesistöjen pilaantumisvaaraa jos ne johdetaan suoraan vesistöön. Myös häiriötilanteiden hallinta on tällöin helpompaa.

6.7 Tiettömät kiinteistöt

Ilman tieyhteyttä oleville kiinteistöille, kuten saarissa sijaitseville tonteille, ei saa rakentaa vesikäymälää. Harmaille jätevesille voidaan tarvittaessa rakentaa harmaavesisuodatin, -imeyttämö tai vastaava.

Perustelut

Jätevesijärjestelmää ei voi sijoittaa paikkaan, jossa sen säiliöihin keräämiä lietteitä ei voida tyhjentää.

6.8 Saostus- ja umpikaivojen tyhjennys

Saostuskaivot (ns. sakokaivot) ja umpikaivot, joihin johdetaan WC-vesiä, on tyhjennettävä vähintään kerran vuodessa.

Perustelut

Liian vanha orgaaninen lietemassa saattaa aiheuttaa ongelmia jätevedenpuhdistamon aktiivilieteprosessissa.

6.9. Jätevesien käsittelyn ohjeelliset vähimmäisetäisyydet (5 § ja 6 §):

Ellei kunnan rakennusjärjestys tai kaava toisin määrää, painevesijärjestelmässä olevien talousjätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sekä puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijainnissa kiinteistöllä tulee noudattaa seuraavia *ohjeellisia* vähimmäisetäisyyksiä:

<u>Kohde</u>	<u>Etäisyys jätevesijärjestelmästä (m)</u>
Talousvesikaivo, joka sijaitsee jätevesien käsittelyn yläpuolella tiivis maaperä	20 - 30 m maanperän kaltevuudesta riippuen
karkea maaperä	30 - 50 m maanperän kaltevuudesta riippuen
Talousvesikaivo, joka sijaitsee jätevesien käsittelyn alapuolella	
savi	30 - 50 m maanperän kaltevuudesta riippuen
hiekkä	50 - 150 m maanperän kaltevuudesta riippuen
soramoreeni	50 - 200 m maanperän kaltevuudesta riippuen
jätevesijärjestelmän etäisyys	
tontin raja, tie	5 m
oja	5-10 m
lämpökaivo (energiakaivo)	≥ 20 m
Pohjaveden ylin pinta imeytyskentän alapinnasta	≥ 1 m
tiivispohjaisen maasuodattimen alapinnasta	≥ 0,25 m

7 § Muut jätevesijärjestelmiin liittyvät määräykset

7.1 Jätevesien käsittelyjärjestelmiin johdettavien jätevesien koostumus

Jätevesien käsittelyjärjestelmiin ei saa johtaa tai laittaa edes laimennettuna sinne kuulumattomia aineita, kuten vaarallisia jätteitä, öljyjä, rasvoja tai kiinteitä jätteitä. Mikäli asuinkäytössä olevan kiinteistön jätevesissä on öljyä, polttoaineita, liuottimia ja/tai rasvoja, ne tulee käsitellä asianmukaisissa öljyn-, hiekan- ja/tai rasvanerotimissa. Uudet erotinlaitteistot on varustettava tyhjennystarpeen ilmaisevalla hälytinlaitteistolla.

Perustelut

Jätevesijärjestelmään kuulumattomat aineet haittaavat jätevesijärjestelmän toimintaa.

7.2 Öljyn- ja rasvanerotinlaitteistojen huolto

Kiinteistön haltijan on huolehdittava kohdissa 7.1 ja 8.2 mainittujen erotinlaitteistojen tyhjennyksistä ja huolloista. Tositteet erotinlaitteiden huolloista ja tyhjennyksistä on säilytettävä vähintään viisi vuotta ja niitä koskevat tiedot on annettava pyydettyäessä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Perustelut

Jätevesijärjestelmän maaperäkäsittely (imeytys ja maasuodatus) sekä jätevesilietteen hajoaminen perustuvat pitkälti mikrobien tekemään hajotustyöhön, joten esim. öljyt haittaavat niiden toimintaa.

Öljyt ja liuottimet yms. voivat lisäksi pilata maaperää ja pohjavesiä. Siksi ne on kerättävä erikseen. Tositteilla voidaan osoittaa viranomaiselle, että erotinlaitteistojen asianmukaisesta huollosta ja tyhjennyksestä on huolehdittu.

3. Määräykset ajoneuvojen yms. pesupaikoista sekä yleisistä mattojen-pesupaikoista

8 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesupaikat

8.1 Ajoneuvojen, veneiden ja vastaavien laitteiden pienimuotoinen pesu on sallittu tavanomaisessa asumiskäytössä olevalla kiinteistöllä, mikäli pesuvedet voidaan johtaa jätevesiviemäriin tai imeyttää maahan siten, ettei niistä aiheudu haittaa naapureille tai ympäristölle, eikä käytetä ympäristölle haitallisia pesuaineita.

Perustelut

Autojen pesu omalla pihalla voidaan sallia, jos pesuaineina ei käytetä runsaasti voimakkaita pesuaineita, vaan pesu tapahtuu pääasiassa vedellä, ja pesuvedet jäävät suurimmaksi osaksi omalle tontille.

8.2 Laajamittainen ammattimainen ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu kiinteistöllä on sallittu ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta yleiseen viemäriin tai muuhun asianmukaiseen jätevesien käsittelyjärjestelmään.

Perustelut

Laajamittainen ammattimainen ajoneuvojen ja vastaavien peseminen tehdään yleensä paine-pesurilla ja liuotinpesuaineilla. Jätevesien määrä on runsas ja niiden suora johtaminen maaperään voi aiheuttaa maaperän tai pohjavesien pilaantumista. Tämän vuoksi on perusteltua käyttää asianmukaista pesupaikkaa sekä hiekan- ja öljynerotuskaivoa.

8.3 Ajoneuvojen, koneiden ja laitteiden pesu on kielletty yleisillä ranta-alueilla, paitsi jos niille on osoitettu erillinen ympäristönsuojeluviranomaisen hyväksymä paikka.

Perustelut

Ajoneuvojen ja laitteiden pesu yleisillä ranta-alueilla saattaa alentaa viihtyisyyttä ja virkistyskäyttöä sekä aiheuttaa maaperän ja vesistön pilaantumista.

8.4 Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu yleiseen käyttöön tarkoitettulla matonpesupai- kalla tulee järjestää siten, että pesuvedet eivät joudu suoraan vesistöön.

Perustelut

Mattojen ja muiden tekstiilien pesu suoraan vesistössä on verrattavissa jätevesien johtamiseen suoraan vesistöön ja siksi laajamittainen toiminta on perusteltua kieltää.

4. Määräykset haitallisten päästöjen torjumiseksi

9 § Katujen puhtaanapitotyöt

9.1 Taajaan rakennetulla alueella on kiellettyä avoharjalla varustetun työkoneen käyttö kuivan hiekan ja sepelin yms. poistossa kovilla pintamateriaaleilla, kuten esim. asfaltti- ja betonipinnoilla. Kostean tai kostutetun hiekan poisto on sallittu.

9.2 Lehtipuhaltimen käyttö kuivan hiekan ja sepelin poistossa on kiellettyä.

Perustelut

Määräykset annetaan, jotta hiekanpoistoon liittyvä pölyäminen vähenisi. Pienhiukkaset aiheuttavat ympäristön pilaantumista ja ovat huomattava elinympäristön terveysriski.

10 § Öljy- ja muut vaarallisten kemikaalien säiliöt

10.1 Uusien säiliöiden sijoittaminen

Tärkeillä pohjavesialueilla (I ja II-luokat) uudet öljy- ja polttoainesäiliöt sekä muut vaarallisten aineiden säiliöt ja varastot tulee sijoittaa maan päälle. Määräys ei koske helposti ja erittäin helposti syttyviä aineita (esim. bensiini).

Perustelut

Tärkeille pohjavesialueille ei tule sijoittaa uusia maanalaisia öljy- ja kemikaalisäiliöitä, jotta päästöt maaperään ja pohjavesiin voidaan minimoida. Bensiinisäiliöitä ei saa tämänhetkisen turvallisuuslainsäädösten mukaan sijoittaa maan päälle.

10.2. Uusien ja vanhojen säiliöiden suojaaminen

Tärkeillä pohjavesialueilla (I ja II-luokat) sekä vanhat että uudet öljy- ja polttoainesäiliöt sekä muut vaarallisten aineiden säiliöt ja varastot tulee varustaa katetuilla suoja-altailla. Suoja-allasta ei tarvita, jos on kyseessä kaksoisvaippasäiliö katetulla pinnalla ja säiliön täytön riskit on minimoitu.

Perustelut

Suoja-allaat auttavat vuotojen havaitsemisessa ja hallitsemisessa, ja kate estää sadeveden kertymisen valuma-altaaseen.

10.3. Maanalaisten säiliöiden tarkastaminen

Etelä-Karjalan pelastuslaitoksen öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmassa mainituilla tärkeillä pohjavesialueilla (I- ja II-luokan pohjavesialueet) maanalaisten poltto- ja dieselöljysäiliöiden tarkastuksessa on noudatettava voimassa olevaa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöstä asiasta. Maanalaisten öljysäiliöt tulee kiinteistön omistajan tai haltijan toimesta tarkastuttaa ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa säiliön käyttöönotosta. Tämän jälkeen säiliö on tarkastettava uudelleen tarkastuspöytäkirjan ilmoittaman ajankohdan mukaisesti.

Perustelut

Myös maaperän puhtaudesta tulee varmistua. Likainen maaperä voi liata pohjavettä

Soveltamisohje

Suositeltavaa on, että myös tärkeiden pohjavesialueiden ulkopuolella sijaitsevat maanalaiset öljysäiliöt tarkastutetaan kiinteistön omistajan tai haltijan toimesta ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa säiliön käyttöönotosta ja sen jälkeen tarpeen mukaan.

Tarkastaminen on suositeltavaa, jotta öljyn joutuminen maaperään ja pohjavesiin voidaan minimoida. Tämä on myös öljysäiliön omistajan etu, sillä pilaantuneen maaperän puhdistaminen on kallista ja pohjavettä koskee täydellinen pilaamiskielto.

10.4 Tarkastuksen tekijän pätevyys

Tarkastuksen saa tehdä vain Tukesin (Turvallisuus- ja kemikaalivirasto) hyväksymä toimija.

Perustelut:

Tällä määräyksellä varmistetaan, että säiliöt tarkastetaan asianmukaisesti ja luotettavasti.

10.4 Käytöstä poistetut säiliöt

Käytöstä poistetut säiliöt tulee kaivaa pois maasta tärkeillä pohjavesialueilla, jos se on mahdollista rakennuksia vaurioittamatta. Muilla alueilla säiliöt voidaan tarvittaessa jättää maahan, mikäli säiliöt on tyhjenetty ja pesty sekä täytetty hiekalla. Jätettäessä säiliö maahan tulee siitä tehdä ilmoitus Etelä-Karjalan pelastuslaitokselle.

Säiliöiden poiston yhteydessä tulee myös säiliötä ympäröivän maaperän puhtaus varmistaa vähintään aistinvaraisesti.

Perustelut

Kun käytöstä poistetut öljysäiliöt poistetaan tärkeiltä pohjavesialueilta, voidaan varmistua siitä, ettei niihin jää öljyä. Näin ehkäistään vuodot ja maaperän likaantuminen Muilla alueilla voidaan sallia säiliön paikalleen jättäminen em. edellytyksin.

§ 11 Maalämpöjärjestelmien sijoittaminen

11.1 Maalämpö- eli energiakaivoja tai maaperään taikka vesistöön sijoitettuja lämmönkeruuputkistoja ei saa sijoittaa 500 metriä lähemmäksi yleisiä vedenottamoita.

Perustelut

Maalämpöputkissa käytetty kemikaali voi aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen vaaraa, jos sitä pääsee pohjaveteen putkistojen rakentamisvaiheessa tai rakenteiden käyttövaiheessa. Kemikaali voi imeytyä pohjaveteen myös vedenottamon läheisyydessä sijaitsevan järven kautta ns. rantaimetyksenä.

Soveltamisohje

Maalämpöjärjestelmien rakentaminen edellyttää maankäyttö- ja rakennuslain mukaisen toimenpideluvan ellei rakennusjärjestyksessä ole toisin mainittu

Maalämpöputkissa käytettävien aineiden tulee olla mahdollisimman haitattomia ympäristölle.

5. Määräykset poikkeamisista ja rikkomusten seuraamuksista

12 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

12.1 Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä myöntää yksittäistapauksissa luvan poiketa näistä määräyksistä, mikäli poikkeamisesta ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Perustelut

Yksittäisissä tapauksissa voi tulla eteen tilanteita, joissa näiden määräysten soveltaminen on esim. kohtuutonta. Tällöin ympäristönsuojeluviranomainen voi sallia määräyksistä poikkeamisen, ellei siitä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

13 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönti

Valvontaviranomainen voi antaa tarvittavia määräyksiä tai kieltää ympäristönsuojelumääräysten vastaisen toiminnan. Rangaistuksena voidaan antaa sakko tai soveltaa rikoslakia.

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin pakkokeinoista ja seuraamuksista säädetään ympäristönsuojelulain 13. ja 15. luvuissa.

6. Siirtymäsäädökset

14 § Siirtymäkausi jätevesien osalta

Lainsäädäntö

Ympäristönsuojelulaki § 27 d:

Talousjätevesien käsittelyä koskevista vaatimuksista voidaan poiketa, jos ympäristöön aiheutuvaa kuormitusta on kiinteistön käyttö huomioon ottaen pidettävä vähäisenä verrattuna käsittelemättömän talousjäteveden kuormitukseen ja käsittelyjärjestelmän parantamiseksi edellytetyt toimet korkeiden kustannusten tai teknisen vaativuuden vuoksi kokonaisuutena arvioiden ovat kiinteistön haltijalle kohtuuttomat. Arvioitaessa toimien kohtuuttomuutta kiinteistön haltijan kannalta otetaan huomioon:

- 1) kiinteistön sijainti viemäriverkoston piiriin ulotettavaksi tarkoitetulla alueella;
- 2) kiinteistön haltijan ja kiinteistöllä vakituisesti asuvien korkea ikä ja muut vastaavat elämäntilanteeseen liittyvät erityiset tekijät;
- 3) kiinteistön haltijan pitkäaikainen työttömyys tai sairaus taikka muu näihin rinnastuva sosiaalinen suorituseste.

Kunnan toimivaltainen viranomainen myöntää hakemuksesta tässä pykälässä tarkoitetun poikkeuksen. Poikkeus myönnetään hakijalle enintään viiden vuoden määräajaksi kerrallaan.

Ympäristönsuojelulaki § 118:

Jos kiinteistön talousjätevesistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa, 27 c §:n nojalla säädettyjä käsittelyvaatimuksia ei sovelleta sellaisen kiinteistön lain voimaan tullessa olemassa olevaan käyttökuntoiseen jätevesijärjestelmään, jonka kiinteistöllä vakituisesti asuva haltija tai haltijat ovat lain voimaan tullessa (9.3.2011) täyttäneet 68 vuotta.

Tämän lain 27 d §:ää sovelletaan 1 päivänä toukokuuta 2005 olemassa olleeseen käyttökuntoiseen jätevesijärjestelmään sekä sellaisiin rakentamattomiin järjestelmiin, joiden toteuttaminen on ratkaistu osana rakennuslupaa ennen 1 päivää toukokuuta 2005.

Valtioneuvoston asetus 209/2011 talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (ns. jätevesiasetus) 10 §:

Kiinteistöllä 1 päivänä tammikuuta 2004 olemassa olleet käyttökuntoiset jätevesijärjestelmät, jotka eivät täytä tämän asetuksen 3 §:ssä säädettyjä vaatimuksia, on saatettava tämän asetuksen mukaisiksi viimeistään viidessä vuodessa asetuksen voimaantulosta (15.3.2016 mennessä).

Jos kiinteistöllä tehdään korjaus- tai muutostöitä, jotka ovat verrattavissa rakennuksen rakentamiseen, kiinteistöllä toteutetaan vähäistä suurempaa lisärakentamista tai jätevesijärjestelmää muutetaan olennaisesti siten, että siihen vaaditaan maankäyttö- ja rakennuslain mukaan rakennuslupa tai toimenpidelupa taikka rakentamista koskeva ilmoitus, ei 1 momenttia kuitenkaan sovelleta.

13.1 Vanhat jätevesijärjestelmät tulee saattaa näiden vaatimusten mukaisiksi 15.3.2016 mennessä ellei kiinteistölle ole myönnetty ympäristönsuojelulain 27 d mukaista poikkeusta asiassa. Jos kiinteistöllä tehdään korjaus- tai muutostöitä (ks. kohta 6), on järjestelmä saatettava näiden vaatimusten mukaisiksi jo aiemmin rakennusluvan tai toimenpideluvan yhteydessä.

7. Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset on hyväksytty Parikkalan kunnanvaltuustossa 17.6.2014 ja ne tulevat voimaan 1 päivänä elokuuta 2014.